

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010283
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4213010283.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného W. X. , pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného W. X. proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 19.10.2017, sp. zn. 3T/57/2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. marca 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

W. X., narodený XX.XX.XXXX v X., trvale bytom U.
X. číslo XXX, toho času vo výkone trestu odňatia
slobody v Ústave na výkon trestu odňatia Želiezovce,

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s a na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného W. X. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa X. A. XXXX v čase okolo XX.XX hod. v obci U. X. preskočil oplotenie dvora v zadnej časti dvora rodinného domu číslo XXX, ktorého vlastníkom je poškodený R. J., nar. XX. H. XXXX, cez ktorú neoprávnene vnikol do zadnej časti dvora rodinného domu, kde sa v tom čase nachádzal poškodený R. J., ktorého vylákal do zadnej časti dvora rodinného domu pod zámienkou, že sa mu tam zasekol pes,

príčom potom ako s poškodeným prešli do zadnej časti dvora, sa k nemu otočil a sotil ho dvoma rukami do oblasti hrudníka, následkom čoho sa poškodený udrhel chrbtom o drevenú stenu hospodárskej budovy, čím poškodenému neboli spôsobené žiadne zranenia, následne ho začal prehľadávať pýtajúc sa ho v maďarskom jazyku slovami „kde má peniaze“, na čo mu poškodený neodpovedal, pričom u poškodeného pri prehľadávaní našiel a vybral z pravého zadného vrecka nohavíc peňaženku hnedej farby v hodnote 10,- €, v ktorej sa nachádza finančná hotovosť vo výške 25,- € v bankovkách rôznej nominálnej hodnoty, finančná hotovosť vo výške 3,- € v rôznych minciach, občiansky preukaz na meno poškodeného s číslom P. XXX XXX, preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne na meno poškodeného, dve nákupné karty KLASIC Coop Jednota na meno poškodeného, ktorú peňaženku vzal a ušiel z dvora rodinného domu cez zadnú bránu, čím poškodenému R. J., nar. XX H. XXXX., trvale bytom U. X. XXX spôsobil odcudzením vecí škodu vo výške 38,- €.

Za tento zločin a prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, po nezistení žiadnej v ustanovení § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej, a po zistení v ustanovení § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti a podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť titulom náhrady škody zaplatiť poškodenému R. J., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom U. X. číslo XXX sumu 28,- eur.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajkyňi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 19.10.2017, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal obžalovaný odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Vyššie uvedeným spôsobom riadne a včas podané odvolanie obžalovaný odôvodnil sám, a to podaním adresovaným Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“), kde v podstate v súhrne zopakoval všetky doteraz produkované obhajobné tvrdenia a námietky obsiahnuté už v jeho predchádzajúcich písomných podaniach v danej trestnej veci domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozsudku s tým, aby bolo rozhodnuté v jeho prospech pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody. Spáchanie skutku už dávno oľutoval, avšak nevie napraviť to čo sa už stalo.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nič ďalšie neuviedol a zotrvajúc na nich v konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhol rozhodnúť tak, ako je to uvedené v písomnom odôvodnení obžalovaným podaného odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pripojil k prednesu svojho obhajcu a navrhol, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci plnenia svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie, preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo, a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaním obžalovaného nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že v prejednávanej veci už konal a rozhodoval, a to uznesením z 10.03.2017 sp. zn. 4To/11/2017 (ďalej len „skoršie zrušujúce

uznesenie“), ktorým podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku zrušil skorší odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa z 20.10.2016 (ďalej len „skorší odsudzujúci rozsudok“) a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol súčasne podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku predovšetkým nariadiac úkony a dôkazy, ktoré bol súd prvého stupňa povinný vykonať.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v jej hore vymedzenom rozsahu odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Odvolací súd v rámci povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku tiež zistil, že (až na výnimku ďalej uvedenú týkajúcu sa výroku o treste napadnutého rozsudku), dokazovaním vykonaným v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa (vrátane a zvlášť toho, ktoré podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku nariadil odvolací súd vo svojom skoršom zrušujúcom uznesení) boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie tak o vine, sčasti aj o treste ukladanom obžalovanému (§ 321 písmeno c/ Trestného poriadku).

Skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa v prejednávanej veci za preukázané, podľa názoru odvolacieho súdu (s výnimkou vyššie uvedenou týkajúcou sa výroku o treste napadnutého rozsudku) jednak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, jednak súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo, ale súčasne aj v ich súhrne a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu (a napokon aj v súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania).

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v tomto smere v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a napokon aj právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako na správne (vykonaným dôkazom opodstatnené a zákonu zodpovedajúce) poukazuje s tým, že odvolaním obžalovaného zisteniu skutkového stavu veci a hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa vytýkané nedostatky odvolací súd nepovažuje ani za opodstatnené, a navyše ani za relevantné.

Odvolací súd totiž zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že vykonaním v prejednávanej veci dostupných a pre rozhodnutie o vine obžalovaného potrebných dôkazov ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno e/ Trestného poriadku (či sa skutok stal, či má znaky trestného činu, kto ho spáchal, aká je ich závažnosť a aký je ich následok) nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu jedného z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia neviny), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku).

Pokiaľ ide o právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorými sa súd prvého stupňa riadil posudzujúc dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, tieto nepovažuje odvolací súd za potrebné doplniť, pretože výrok o vine v napadnutom rozsudku je správny, zodpovedajúci stavu veci a zákonu, pretože súd prvého stupňa k nemu dospel po správnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípu kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že

obžalovaný sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní.

Odvolací súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, spočívajúcou najmä v spochybnení vierohodnosti výpovedí poškodeného - svedka R. J.. Nemožno totižto prehliadnuť, že to čo menovaný svedok opakovane a zhodne popísal sa potvrdilo ďalšími svedeckými výpoveďami, a to Y. E., N. O., X. O., ktorí boli s obžalovaným bezprostredne pred spáchaním skutku a po ňom. Tieto svedecké výpovede spolu s ďalšími dôkazmi, a to najmä vykonanou rekogníciou ako aj listinnými dôkazmi vytvárajú takú silnú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, z ktorej bolo možné vyvodiť bezpečný záver o vine obžalovaného práve tak, ako to ustálil súd prvého stupňa v odsudzujúcom rozsudku.

Po (aj podľa názoru odvolacieho súdu) zákonu zodpovedajúcim a vykonaným dôkazom opodstatnenom právnym posúdením v prejednávanej veci zažalovaného skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa zákonnej sadzby ustanovenej v odseku 2 § 188 Trestného zákona činiacej sedem rokov až dvanásť rokov, a to aj z dôvodov ďalej uvedených opodstatnene upravenej s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona (teda zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu) činiacej osem rokov a osem mesiacov až dvanásť rokov, pri opodstatnenom nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona, opodstatnene zistenej jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, avšak na strane druhej neopodstatnene a v rozpore so zásadou zákazu reformatio in peius (t.j. zákaz zmeny k horšiemu) priznanej druhej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa obžalovanému ukladal trest úhrnný podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona (ukladal trest za dva trestné činy).

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj:

- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/).

Podľa § 321 odsek 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V tretej časti, šiestej hlave Trestného poriadku o odvolaní a konaní o ňom v § 322 odsek 3 vete druhej Trestného poriadku sa premieta zásada zákazu reformatio in peius, čo v praxi znamená zákaz zmeny napadnutého rozhodnutia v neprospech obžalovaného na podklade opravného prostriedku podaného

len v jeho prospech. Preto súd rozhodujúci o odvolaní, ani súd ktorému vec bola prikázaná, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, nemôže zmeniť rozhodnutie v neprospech osoby, ktorá ako jediná podala odvolanie alebo keď len v jej prospech bolo podané odvolanie inou oprávnenou osobou. V zmysle tohto ustanovenia za zmenu rozhodnutia v neprospech obvineného treba považovať zmenu v ktoromkoľvek výroku, ak zhoršuje postavenie obvineného a priamo sa ho dotýka.

Bolo tomu tak v prejednávanom prípade, kedy súd prvého stupňa obžalovanému oproti skoršiemu rozsudku vo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku priznal aj ďalšiu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že odvolací súd zistil iba vyššie uvedené dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil odvolaním obžalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade jednak súdom prvého stupňa, jednak odvolacím súdom zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež po ich zákonu zodpovedajúcom vyhodnotení a posúdení obžalovanému uložil podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení žiadnej v § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej okolnosti a po zistení v § 37 písmeno m/ Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) a § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody osem (rokov) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd mal za to, že tento druh a výmera na samej dolnej hranici zákonom už upravenej trestnej sadzby v dôsledku použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu zodpovedajú všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (konkrétne spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, nezistená poľahčujúca, jedna priťažujúca okolnosť, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, dĺžka doby, ktorá uplynula od spáchania skutku) a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.